

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 10. Christi crescente gloriâ Ioannis fama obscurantur. S. Andreæ
Ioannis discipuli somnium matutinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Elegia 10.

Christi crescente gloriâ Ioannis fama
obscuratur. S. Andreæ Ioannis
discipuli somnium ma-
tutinum.

1. Somniat Andreas sibi videri solem de fonte
emergentem, sed protinus evanescentem.
2. Alterum videt solem, cui septem planetae cœ-
chorus, laudes accinant; quo cantu excitatur
Andreas.
3. Interim alius Ioannis alumnus, sui magistri
laudes celebrat.
4. At verò Andreas præ illo Christum illustri-
ribus exornat titulis.

V T nigra vela negro iam nox submittere vulca
Cœperat, albenti pallida facta polo.
Iamque breui profugæ pallent in lumine stellæ,
Quas propiore rubens Phosphorus adflat equo.
Tum varius rerum species, & inania somni
Signa lege, veri fors habitura fidem.
Nescio quæ medijs lux surgere visa tenebris,
Seu sol, siue nothi solis imago fuit.
Ille breui de fonte novas emergit in auras,
Ceu mare, quo surgat, fons cui parvus etat.
Astriger hanc Eon vt surgere vidit Arion (a)
Astrigera laudes accinit ipse lyra
Vt vidi, perijt, fugitque repente sub vmbra
Sol breuis hic, si non is magè luna fuit,
Alter at hic roseo præflorete Eous in ortu,
Cætera qui flammis impleat astra suis.
Fit mera iam cristallus humus, cristallus & orcus,
Cristallusque canis Nereis ima vadis,

Q. iij

Scilicet

Scilicet immense vis nulla stat inuia luci,
 Orbis iter radijs persecat omne suis.
 Illius illustres cœlum miratur honores.
 Cynthius hoc, nescit Cynthia ferre iubar.
 Huic septena dicant septenum sidera plectrum.
 Et septem socias addit ruit æthra lyras.
 Quas septem numeris, tot item chorus astriger astris
 Erudit, & liquidis temperat aura modis.
 Aura suaue fonans Superum quæ mulceat aures:
 Accinit æthereis emula terra choris.
 Excitor, ipse fugit somnus cum sole. sed hæsit
 Postera lux. scires Numinis esse iubar.
 At mihi tum varijs trahitur mens nescia curis;
 Hic sibi quid somnus dispare sole velit.
 Viderat hoc olim, quæ fera nepotibus ætas
 Voluetur, niueis in noua secta rotis.
 Iam vigil ergo viam carpo. comes hæret eunti;
 Qui serit alternis verba remensa modis.
 Donec is ad Salim fontes deuenit & Ennon,
 Tum stetit, & digito quem mihi monstrat, ait:
 Ille vides sentis saga cui stant hispida feris.
 Quis scit an Elias, maior an alter adest.
 Et certè Thebitis honos & gloria floret
 Hoc in vate, scabris cui toga texta pilis.
 Friscus at Elias (b) cælo si deuocat ignes:
 Queis premar hos, terris hic sibi quærit aquas.
 Forlan hic est seros quem Sol promittit in annos
 Venturum, miseris certus vt addat opem.
 Et iam tempus adest, olim vententibus annis;
 Publica Iesseio surgat vt orbe salus.
 Sic ait & Solymis laudes has accinit vndis.
 Alter ab aduerso sed redit orbe sonus.

Palinodia.

ANDREAS AD IOANNEM.

Hactenus augustæ tibi creuit adorea famæ
 Post modo decreset, floris id instar habes.